

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน

ของ นายสุพจน์ ไข่มุกด์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๔ - ๒๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๗/๒๕๕๑, ที่ ๘/๒๕๕๑

ที่ ๑๐/๒๕๕๑, ที่ ๑๓/๒๕๕๑

ที่ ๒๖/๒๕๕๑, ที่ ๓๑/๒๕๕๑

ที่ ๖๔/๒๕๕๑, ที่ ๒/๒๕๕๒

ที่ ๗/๒๕๕๒, ที่ ๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๖/๒๕๕๒, ที่ ๑๘/๒๕๕๒

ที่ ๑๙/๒๕๕๒, ที่ ๓๖/๒๕๕๒

ที่ ๖/๒๕๕๓, ที่ ๑๑/๒๕๕๓

ที่ ๑๘/๒๕๕๓ และที่ ๕๐/๒๕๕๓

วันที่ ๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

ศาลยุติธรรมส่งคำโต้แย้งของคู่ความ รวม ๑๘ คำร้อง เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๑๑ ซึ่งทั้ง ๑๘ คำร้อง คู่ความโต้แย้งว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘ หรือไม่ นั้น ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้รวมพิจารณาและมีคำวินิจฉัยทั้ง ๑๘ คำร้อง ไปในคราวเดียวกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยคือ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗

มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕
มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘
หรือไม่

ความเห็น

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒
มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑ ว่าด้วยบททั่วไป
โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒ เป็นบทบัญญัติกำหนดให้ประเทศไทยมีการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มาตรา ๓ เป็นบทบัญญัติที่ว่าด้วยอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน
ชาวไทย ซึ่งประกอบด้วยอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ พระมหากษัตริย์ทรงใช้
อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ทั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี
ศาล องค์การตามรัฐธรรมนูญ และหน่วยงานของรัฐ ต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม ซึ่งเป็นการบัญญัติ
หลักการกว้าง ๆ เป็นการทั่วไป

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ เป็นบทบัญญัติที่รับรองและให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นบทบัญญัติที่บัญญัติหลักการทั่วไปที่กล่าวถึงสถานะความเป็น
กฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีผลว่าบทบัญญัติของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับใดขัดหรือแย้ง
ต่อรัฐธรรมนูญ บทบัญญัตินั้นเป็นอันใช้บังคับมิได้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในกรณีที่ไม่มีบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้
บังคับแก่กรณีใด ให้วินิจฉัยกรณีนั้นไปตามประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์
ทรงเป็นประมุข

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓
ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖
เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้การใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐทุกองค์กร ต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์
สิทธิและเสรีภาพตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗ เป็นบทบัญญัติทั่วไปที่รับรองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยตามที่ได้บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ รวมทั้งสิทธิและเสรีภาพที่รับรองไว้โดยคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งสิทธิและเสรีภาพดังกล่าวย่อมได้รับความคุ้มครองและผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐโดยตรงในการตรากฎหมาย การใช้บังคับกฎหมาย และการตีความกฎหมาย ทั้งนี้ บทบัญญัติมาตรา ๒๗ มิได้มีข้อความใดที่รับรองสิทธิและเสรีภาพในเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ เนื่องจากสิทธิและเสรีภาพที่เป็นเรื่องเฉพาะมีบัญญัติอยู่ในมาตราอื่นของรัฐธรรมนูญนี้แล้ว

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ เป็นบทบัญญัติที่ให้ความคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการใช้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้เท่าที่ไม่ละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน และรับรองในการที่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ สามารถยกบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้เพื่อใช้สิทธิทางศาลหรือยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้คดีในศาลได้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๙ เป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยโดยมีสาระสำคัญว่า การจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้จะกระทำมิได้ เว้นแต่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะเพื่อการที่รัฐธรรมนูญนี้กำหนดไว้และทำได้เท่าที่จำเป็น และการจำกัดสิทธิและเสรีภาพจะกระทบกระเทือนสาระสำคัญแห่งสิทธิและเสรีภาพนั้นมิได้ กฎหมายดังกล่าวต้องมีผลใช้บังคับเป็นการทั่วไป และไม่มุ่งหมายให้ใช้บังคับแก่กรณีใดกรณีหนึ่งหรือแก่บุคคลใดบุคคลหนึ่งเป็นการเจาะจง ทั้งต้องระบุบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญที่ให้อำนาจในการตรากฎหมายนั้นด้วย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๒ ความเสมอภาค โดยเป็นบทบัญญัติที่ให้การรับรองว่า บุคคลมีความเสมอภาคในกฎหมายและได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ฯลฯ จะกระทำมิได้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๔ สิทธิในกระบวนการยุติธรรม โดยเป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิของบุคคลในกระบวนการยุติธรรม และบัญญัติถึงสาระสำคัญของสิทธิพื้นฐานที่ประชาชนจะได้รับในกระบวนการยุติธรรม

รวมทั้งหลักการเกี่ยวกับการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม และการพิจารณาคดีอย่างถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม เพื่อเป็นหลักประกันแห่งสิทธิในกระบวนการยุติธรรม

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๕ สิทธิในทรัพย์สิน โดยมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง เป็นบทบัญญัติที่ให้การรับรองสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินว่า สิทธิของบุคคลในทรัพย์สินย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ ภายใต้เงื่อนไขว่าขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินอาจมีได้ตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งหมายความว่า รัฐธรรมนูญให้มีการกำหนดขอบเขตแห่งสิทธิและการจำกัดสิทธิในทรัพย์สินได้โดยต้องตราเป็นกฎหมาย ซึ่งกฎหมายดังกล่าวก็ต้องเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง ด้วย ส่วนมาตรา ๔๑ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการสืบมรดกของบุคคลซึ่งไม่เกี่ยวกับประเด็นตามคำร้อง

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๒ เป็นบทบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์โดยมีหลักการว่าการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์จะกระทำมิได้ เว้นแต่โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เฉพาะกิจการของรัฐเพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค การจำเป็นในการป้องกันประเทศ การได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ การผังเมือง การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การพัฒนาการเกษตร หรือการอุตสาหกรรม การปฏิรูปที่ดิน การอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งทางประวัติศาสตร์ หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่น และต้องชดเชยค่าทดแทนที่เป็นธรรมภายในเวลาอันควรแก่เจ้าของ ตลอดจนผู้ทรงสิทธิที่ได้รับความเสียหายจากการเวนคืน โดยคำนึงถึงราคาซื้อขายกันตามปกติในท้องตลาด การได้มา สภาพและที่ตั้งของอสังหาริมทรัพย์ ความเสียหายของผู้ถูกเวนคืน และประโยชน์ที่รัฐและผู้ถูกเวนคืนได้รับจากการใช้สอยอสังหาริมทรัพย์ที่ถูกเวนคืน ทั้งนี้ กฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ต้องระบุวัตถุประสงค์แห่งการเวนคืนและกำหนดระยะเวลาการเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ไว้ให้ชัดเจน ถ้ามิได้ใช้เพื่อการนั้นภายในระยะเวลาที่กำหนดต้องคืนให้แก่เจ้าของเดิมหรือทายาท

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๓ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ส่วนที่ ๑๐ สิทธิในข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียน โดยบทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิของบุคคลในการมีสิทธิมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมีผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๕ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตรากฎหมาย และกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาล

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ ๕ แนวนโยบายด้านกฎหมายและการยุติธรรม โดยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง รวดเร็ว เป็นธรรม และทั่วถึง ในด้านการคุ้มครองสิทธิ และเสรีภาพของบุคคลให้พ้นจากการล่วงละเมิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลอื่น และในด้านการปฏิรูปกฎหมายเพื่อปรับปรุงและพัฒนากฎหมายของประเทศ

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) และ (๕) เป็นบทบัญญัติในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ส่วนที่ ๗ แนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ โดยการสนับสนุนระบบเศรษฐกิจแบบเสรี และเป็นธรรมโดยอาศัยกลไกตลาด และสนับสนุนให้มีการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน โดยต้องยกเลิก และละเว้นการตรากฎหมายและกฎเกณฑ์ที่ควบคุมธุรกิจซึ่งมีบทบัญญัติที่ไม่สอดคล้องกับความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และต้องไม่ประกอบกิจการที่มีลักษณะเป็นการแข่งขันกับเอกชน เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของรัฐ รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมหรือการจัดให้มีสาธารณูปโภค ทั้งยังสนับสนุนให้มีการใช้หลักคุณธรรม จริยธรรม และหลักธรรมาภิบาล ควบคู่กับการประกอบกิจการ รวมทั้งต้องกำกับให้การประกอบกิจการมีการแข่งขันอย่างเสรีและเป็นธรรม ป้องกันการผูกขาดตัดตอน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม และคุ้มครองผู้บริโภค

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๗ และมาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ว่าด้วยศาล ส่วนที่ ๑ บททั่วไป โดยมาตรา ๑๙๗ วรรคหนึ่ง เป็นบัญญัติที่กล่าวถึงอำนาจของศาลในการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งหลาย ซึ่งต้องดำเนินการให้เป็นไปโดยยุติธรรม ตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมาย และในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ มาตรา ๑๙๗ วรรคสอง เป็นบทบัญญัติที่กล่าวถึงการพิจารณาและพิพากษาอรรถคดีของผู้พิพากษาและตุลาการ ซึ่งมีอิสระและดำเนินการให้เป็นไปโดยถูกต้อง รวดเร็ว และเป็นธรรม ตามรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ส่วนมาตรา ๑๙๗ วรรคสาม และวรรคสี่ เป็นบทบัญญัติเกี่ยวกับผู้พิพากษาและตุลาการซึ่งไม่เกี่ยวกับประเด็นตามคำร้อง จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาวินิจฉัย

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๘ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดที่มาและอำนาจหน้าที่ของศาลทั้งหลาย ซึ่งประกอบด้วย ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลยุติธรรม ศาลปกครอง และศาลทหาร ว่า ในการจะจัดตั้งศาลดังกล่าวต้องดำเนินการตามพระราชบัญญัติจัดตั้งศาล และการจะตั้งศาลขึ้นใหม่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีใดคดีหนึ่ง หรือคดีที่มีข้อหาฐานใดฐานหนึ่งโดยเฉพาะแทนศาลที่มีอยู่ตามกฎหมายสำหรับพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ไม่สามารถจะกระทำได้ นอกจากนั้นการบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาลหรือวิธีพิจารณาเพื่อใช้แก่คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะจะกระทำมิได้

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ศาล ส่วนที่ ๒ ว่าด้วยศาลรัฐธรรมนูญ มีเจตนารมณ์เพื่อกำหนดวิธีการส่งความเห็นไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดว่ากฎหมายที่จะใช้บังคับแก่คดีนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ศาล ส่วนที่ ๓ ว่าด้วยศาลยุติธรรม มาตราดังกล่าวมีเจตนารมณ์ที่จะให้ศาลยุติธรรมมีอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีทั้งปวง เว้นแต่คดีที่รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายบัญญัติให้อยู่ในอำนาจของศาลอื่น

เมื่อพิจารณาทั้ง ๑๘ คำร้องแล้ว มีความเห็นว่า พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มีเจตนารมณ์เพื่อแก้ไขปัญหาการค้างชำระหนี้ของลูกหนี้ของสถาบันการเงินของรัฐและเอกชนให้เป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยให้ลูกหนี้ซึ่งรับโอนมาอยู่ในฐานะที่สามารถชำระหนี้ที่ค้างชำระได้ และสามารถดำเนินกิจการของตนต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้อันส่งผลให้สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หมดสิ้นลงหรือเหลือน้อยที่สุด และไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่สถาบันการเงิน จนไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งเป็นการสร้างเสถียรภาพให้แก่เศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงิน โดยบทบัญญัติของพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มีบทบัญญัติกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยให้ บสท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐมีอำนาจบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ที่ บสท. ได้รับโอนหนี้มาจากสถาบันการเงินที่เป็นเจ้าหนี้เดิมมาบริหารเพื่อบังคับชำระหนี้ โดยไม่ต้องฟ้องเป็นคดีแพ่งต่อศาลยุติธรรม

พระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ เป็นบทบัญญัติในการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน โดยมาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕

เป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์การบังคับจำหน่ายหรือบังคับจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันสำหรับสินทรัพย์โดยคุณภาพของ บสท. ซึ่งต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนด คือ ต้องมีหนังสือบอกกล่าวให้ลูกหนี้และผู้จำหน่ายหรือผู้จำหน่ายทราบ และขอให้ชำระหนี้ภายในเวลาหนึ่งเดือนนับแต่วันที่ได้รับหนังสือบอกกล่าว ทั้งจะต้องระบุด้วยว่าหากไม่ชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด บสท. จะบังคับชำระหนี้ในสินทรัพย์โดยคุณภาพตามมาตรา ๗๔ และถ้าลูกหนี้ ผู้จำหน่ายหรือผู้จำหน่ายไม่ชำระหนี้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ บสท. มีอำนาจดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันได้ตามมาตรา ๗๕

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๖ กำหนดวิธีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ไว้ ๓ วิธี คือ (๑) โดยวิธีการขายทอดตลาด (๒) โดยวิธีอื่นถ้าเห็นว่าจะเป็นประโยชน์กับ บสท. และลูกหนี้มากกว่าการขายทอดตลาด และ (๓) โดยวิธีรับโอนทรัพย์สินนั้นมาเป็นของ บสท. ในราคาไม่น้อยกว่าราคาที่จะถึงได้รับจากการขายทอดตลาดแทนการจำหน่ายและก่อนที่ บสท. จะดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ดังกล่าว มาตรา ๗๗ ได้กำหนดเงื่อนไขว่า บสท. ต้องประกาศล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวันก่อนวันจำหน่าย โดยลงโฆษณาในระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อยหนึ่งฉบับเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าสามวัน และการประกาศล่วงหน้าดังกล่าวให้ถือว่าเป็นการบอกกล่าวการโอนทรัพย์สินแก่ลูกหนี้ผู้จำหน่าย ผู้จำหน่าย ผู้ค้ำประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้นทราบเกี่ยวกับการโอนทรัพย์สินดังกล่าวแล้ว

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๘ ได้กำหนดวิธีการคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สิน โดยบุคคลผู้มีส่วนได้เสีย หรืออาจจะเสียประโยชน์ ซึ่งมีข้อต่อสู้เกี่ยวกับทรัพย์สินที่จำหน่าย สามารถยื่นคำคัดค้านและชี้แจงเหตุผลในการคัดค้าน พร้อมด้วยหลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อ บสท. ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่าสามวันทำการ โดยให้คณะกรรมการบริหารพิจารณา คำคัดค้านโดยเร็ว ถ้าเห็นว่าคำคัดค้านมีเหตุผลสมควรก็ให้คณะกรรมการบริหารสั่งยุติการจำหน่ายทรัพย์สินไว้ก่อนจนกว่าจะมีการพิสูจน์สิทธิในทรัพย์สินที่จะจำหน่ายให้เสร็จสิ้น แต่ถ้าเห็นว่าไม่มีเหตุผลสมควรก็ให้สั่งยกคำคัดค้านพร้อมทั้งแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบและดำเนินการจำหน่ายทรัพย์สินนั้นต่อไป ในกรณีที่ไม่มีการคัดค้านภายในกำหนดเวลา คือ ก่อนวันจำหน่ายทรัพย์สินไม่น้อยกว่า ๓ วันทำการ ให้ถือว่า

ลูกหนี้ ผู้จ้างเอง ผู้จ้างนำ ผู้ค้าประกัน และบุคคลซึ่งมีส่วนได้เสียในทรัพย์สินนั้น ให้ความยินยอม การจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๙ ได้ให้สิทธิผู้เสียหาย ที่คณะกรรมการบริหารยกคำคัดค้านตามมาตรา ๗๘ สามารถเรียกร้องให้ บสท. ชดใช้ค่าเสียหายจาก เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายทรัพย์สินได้ ถ้าหากพิสูจน์ได้ว่าตนมีสิทธิเหนือทรัพย์สินนั้นดีกว่าลูกหนี้ ผู้จ้างเองหรือผู้จ้างนำ และต้องพิสูจน์ให้ได้ว่าตนไม่มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบในหนี้ของลูกหนี้ในการเรียกร้อง ให้ชดใช้ค่าเสียหายในกรณีนี้ ผู้เสียหายต้องยื่นคำขอต่อศาลภายในกำหนดสามเดือนนับแต่วันที่ได้มีการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๐ กำหนดว่า เมื่อมีการจำหน่ายทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้แล้ว ให้ บสท. หักค่าใช้จ่ายในการจำหน่ายทรัพย์สิน เสียก่อน แล้วจึงนำส่วนที่เหลือชำระหนี้ที่ลูกหนี้มีอยู่กับ บสท. หากยังมีเงินคงเหลือสุทธิเท่าใดให้ส่งคืน ให้แก่ลูกหนี้ หรือผู้จ้างเอง หรือผู้จ้างนำแล้วแต่กรณี แต่ถ้าหากยังมีหนี้ค้างชำระอยู่เท่าใด ให้นำความ ในมาตรา ๕๘ วรรคสาม มาใช้บังคับกับหนี้ที่ค้างอยู่นั้นโดยอนุโลม กล่าวคือ หากผู้ค้าประกันได้ยอมตน ชำระหนี้ส่วนที่เหลือไม่น้อยกว่าสองในสาม หรือในจำนวนที่น้อยกว่านั้นตามที่คณะกรรมการบริหารของ บสท. กำหนด ก็ให้ลูกหนี้และผู้ค้าประกันเป็นอันหลุดพ้นจากหนี้หนี้ ทั้งนี้ ในการจำหน่ายทรัพย์สิน ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖ พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ ให้ความคุ้มครองผู้ซื้อ และ บสท. ผู้เป็นเจ้าของนี้ โดยสิทธิของผู้ซื้อทรัพย์สินโดยสุจริต หรือกรณี บสท. รับโอนทรัพย์สินนั้นมาเป็นของตนไม่เสียไป ถ้าแม้ภายหลัง จะพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สินนั้นมีไซ้ของลูกหนี้ และห้ามมิให้บุคคลใดขอหักกลบลบหนี้ที่มีอยู่กับลูกหนี้จาก จำนวนเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินนั้น และห้ามมิให้มีการฟ้องร้องต่อศาลเพื่อขอให้เพิกถอน การจำหน่ายทรัพย์สินตามวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗๖

การที่ผู้ร้องทั้ง ๑๘ คำร้อง อ้างว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ และมาตรา ๗๕ เป็นบทบัญญัติที่ให้สิทธิและอำนาจแก่ บสท. ในการกำหนดระยะเวลา ที่จะให้ลูกหนี้และผู้จ้างเองหรือผู้จ้างนำชำระหนี้ภายในระยะเวลาที่ บสท. กำหนด โดยมีได้เข้าสู่กระบวนการ

ของศาลยุติธรรม เอื้ออำนวยให้โจทก์ในฐานะองค์กรของรัฐใช้อำนาจโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของจำเลย ไม่คุ้มครองความเสมอภาคของบุคคลตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน

มาตรา ๗๖ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจ บสท. สามารถรับโอนทรัพย์สินนั้นไว้ในราคาไม่น้อยกว่า ราคาที่จะพึงได้รับจากการขายทอดตลาดแทนการจำหน่าย หรือบังคับทรัพย์สินจำนองเป็นของ บสท. ได้ โดยไม่ต้องเป็นไปตามกระบวนการและวิธีการของศาลยุติธรรมในกรณีการบังคับจำนองและขายทอดตลาด ลูกหนี้จึงไม่มีโอกาสโต้แย้งความจริงแห่งหนี้ว่าถูกต้องเพียงใด

มาตรา ๗๗ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ บสท. ต้องประกาศล่วงหน้าโดยลงโฆษณาในระบบ เครือข่ายคอมพิวเตอร์และในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลาย แต่ปรากฏว่า บสท. ใช้วิธีประกาศทาง อินเทอร์เน็ตซึ่งไม่เป็นที่รับทราบของบุคคลทั่วไป เมื่อไม่มีผู้ใดสู้ราคาบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ก็ครอบครองบังคับเอาทรัพย์สินเป็นของตน เป็นการดำเนินการโดยมิได้คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของประชาชน และมีได้ให้โอกาสลูกหนี้ได้รับการพิจารณาอย่างเปิดเผยโดยศาล

มาตรา ๗๘ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดให้ บสท. ต้องจัดให้มีการคัดค้านการจำหน่ายทรัพย์สิน เป็นการก้าวล่วงอำนาจตุลาการ ไม่ดำเนินการภายใต้กระบวนการของศาลยุติธรรมนั้น

มาตรา ๗๙ ที่กำหนดให้สิทธิแก่ผู้เสียหายจากการจำหน่ายทรัพย์สิน เป็นการก้าวล่วงอำนาจ ตุลาการ ไม่ดำเนินการภายใต้กระบวนการของศาลยุติธรรม

มาตรา ๘๐ เป็นบทบัญญัติที่กำหนดวิธีการนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินมาชำระหนี้ โดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของจำเลย ไม่คุ้มครองความเสมอภาคของบุคคล ตามกฎหมายอย่างเท่าเทียมกัน

มาตรา ๘๑ และมาตรา ๘๒ เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่ บสท. ในการจำหน่ายทรัพย์สิน โดยเป็นบทบัญญัติที่มีได้เข้าสู่กระบวนการของศาลยุติธรรม นั้น

พิจารณาคำร้องทั้ง ๑๘ คำร้องแล้วเห็นว่า การที่ บสท. มีอำนาจบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ และบังคับจำนองทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันของลูกหนี้ที่ บสท. ได้รับโอนหนี้มาจากสถาบันการเงิน มาบริหารเพื่อบังคับชำระหนี้เป็นวิธีการเฉพาะเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ บทบัญญัติมาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ของพระราชกำหนดดังกล่าวมิได้ขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจอัยการปกครอง หลักนิติธรรม ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพและประเพณีการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์

ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ มิได้เป็นเรื่องการใช้อำนาจขององค์กรโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ และเสรีภาพ หรือเป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้ ไม่กระทบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ หรือการใช้สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ไม่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้เกินความจำเป็น หรือกระทบต่อสาระสำคัญของสิทธิเสรีภาพ โดยเป็นการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันไม่เป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อบุคคล เพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องสถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม ฯลฯ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แม้ว่าพระราชกำหนดดังกล่าวจะจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สิน แต่ก็เป็นการจำกัดสิทธิของบุคคลในทรัพย์สินเท่าที่จำเป็น เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย และบัญญัติขึ้นเพื่อประโยชน์สาธารณะมิใช่เพื่อประโยชน์ของบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะและมีใช้การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒ อีกทั้งมิได้ตัดสิทธิในการที่จะใช้สิทธิทางศาลฟ้องเป็นคดีแพ่งหรือคดีอาญาต่อศาลยุติธรรม หากว่ามีผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำละเมิดทางแพ่งหรือการกระทำความผิดทางอาญาอื่น ๆ จาก บสท. ประกอบกับการดำเนินการของ บสท. เป็นคนละกรณีกับอำนาจการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของศาลยุติธรรม และถือได้ว่ามี การคุ้มครองสิทธิในกระบวนการยุติธรรมจากการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการปฏิบัติราชการทางปกครองของ บสท. แล้ว และมีใช้การขัดต่อแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หรือขัดต่อการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลยุติธรรมหรือการจัดตั้งศาล ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๐ มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘ มาตรา ๒๑๑ และ มาตรา ๒๑๘ กรณีจึงมิได้เป็นไปตามคำโต้แย้งของผู้ร้องทั้ง ๑๘ คำร้อง แต่อย่างใด

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๕๔ มาตรา ๗๔ ถึงมาตรา ๘๒ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ มาตรา ๔๒

มาตรา ๕๘ มาตรา ๗๕ มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๔ (๑) (๒) (๕) มาตรา ๑๙๗ มาตรา ๑๙๘
มาตรา ๒๑๑ และมาตรา ๒๑๘

นายสุพจน์ ไข่มุกด์
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ